

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30EK/281/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119228991
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Schmidt
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6119228991.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: DUFEKSOFT, s. r. o., Podzávoz 2921, 022 01 Čadca, IČO: 45258171, zast.: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, IČO:47256907 proti povinnému: A. A., nar: XX.XX.XXXX, B. XXX/XX, XXX XX A., IČO: 48076236 o vymoženie 501,6 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom, JUDr. Vladimír Kliniec so sídlom exekútorského úradu Hollého 1/417, 97101 Prievidza, IČO: 35993863, pod sp. zn. 431EX 92/19 o návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. §61l ods.3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Oprávnený m á n á r o k na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 35,94 EUR, o ktorom súd rozhodne vydaním dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa a návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 11.02.2019 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 501,6 EUR, na základe vykonateľného exekučného titulu - Rozhodcovský rozsudok č. R 90/2018 zo dňa 14.01.2019, vydaný rozhodcom JUDr. Milan Vojtek, LL.M., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, pričom exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2019 a vykonateľnosť dňa 23.01.2019. (ďalej len „exekučný titul“).

2. Okresný súd Banská Bystrica v predmetnom exekučnom konaní vydal dňa 07.03.2019 poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým poveril súdneho exekútora: JUDr. Vladimír Kliniec so sídlom exekútorského úradu Hollého 1/417, 97101 Prievidza, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 431EX 92/19 (ďalej len „súdny exekútor“).

3. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 05.04.2019. Dňa 01.12.2023 povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol doručený exekútorskému úradu doručený dňa 07.12.2023, čo znamená, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15 dňovej lehote. Súdny exekútor ho predložil súdu na rozhodnutie. Spolu s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a prílohami k predmetnému návrhu, doručil súdny exekútor súdu aj vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie.

4. Podľa §-u 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti“ a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

5. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

6. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

7. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

8. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že „Povinný nebol informovaný o vzniku exekučného titulu ani o poverení na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica a ani o návrhu na vydanie platobného rozkazu z podnetu oprávneného !!! Spornú pohľadávku neuznávam čo do dôvodu aj do výšky ! Exekúcia je na základe nespôsobilého právneho titulu ! Exekútor uvádza nepresné finančné údaje a neoprávnené žiada k úhrade neúmernú čiastku ! Ako povinná osoba dôrazne podávam jednoznačný odpor a námietky voči vykonaniu exekúcie podľa predmetnej spisovej značky ! Žiadam predmetnú exekúciu vyhlásiť za neprípustnú a zastaviť ju ! Súčasne dôrazne žiadam o zrušenie exekučného záložného práva zapísaného na liste vlastníctva č.XXX vedeného Okresným úradom Partizánske, katastrálne územie A. vedeného na vlastníka A. C., dátum narodenia XX.XX.XXXX, miesto trvalého pobytu B. XXX/XX, XXX XX A. v spoluvlastníckom pomere 1/1. Konanie exekútora takýmto zásahom do práv maloletej osoby považujem za neoprávnené a v rozpore s právom ! Zdôrazňujem súdu, že ak súd predmetnú exekúciu nezastaví, tak mám záujem o splatenie oprávnenej pohľadávky, ale len v mesačných splátkach až do celkového splatenia a v súlade s platnou právnou úpravou v súlade s Ústavou SR. Exekučný titul na základe, ktorého je vykonávaná predmetná exekúcia je nespôsobilým exekučným titulom, je neúčinný a žiadam, aby súd rozhodol o zastavení exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Nikto nemá právo odňať nám ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v súlade s Ústavou Slovenskej Republiky podľa Čl.XX, Čl.XX, Čl.XX a toto právo nemá ani rozhodcovský súd. Súd je zo zákona povinný ex offo skúmať dôvody exekúcie, skúmať samotný exekučný titul, ako aj skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Žiadam súd aj o preverenie konania súdneho exekútora pred dňom začatia exekúcie v bankách s cieľom blokovať finančné prostriedky povinného v prospech súdneho exekútora a oprávneného a súčasné posúdenie oprávnenosti a zákonnosti konania súdneho exekútora pred dňom začatia exekúcie v bankách s cieľom blokovať finančné prostriedky povinného ! Rozhodnutie súdu je zjavne nezákonné a predpokladajúce svojvôľu. Súd úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EU, keď v rozpore sústavou SR, medzinárodnými dohovormi, judikatúrou EU priznal žalobcovi aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží.“ Povinný v Návrhu na zastavenie exekúcie ďalej konštatoval, že „Podávam námietky aj proti trovám exekúcie a príslušenstvu, pretože: nie je v súlade s újinným právom upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie čo spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku. Žiadam súd, aby po preskúmaní všetkých uvedených skutočností a dôkazov v tomto konaní o zastavenie exekúcie a o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv zrušil ako nedôvodný a pre rozpor so zákonom, rozpor s Ústavou Slovenskej republiky a újinným právom, žiadam, aby predmetnú exekúciu zastavil v súlade so zásadou právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečení jednoty rozhodovania.“

9. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený dňa 18.12.2023, ktorý so zastavením exekúcie nesúhlasí. Cit.: „Povinná vo svojom podaní uvádza, že nebola informovaná o vzniku exekučného titulu, o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie ani o návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ďalej uvádza, že neuznáva pohľadávku oprávneného, že exekúcia je vedená na základe nespôsobilého exekučného titulu, a že exekútor 27Co/29/2023 zo dňa 28.08.2023, právoplatným 24.10.2023. Z uvedeného je zrejmé, že súdny exekútor môže viesť exekúciu aj predajom predmetnej nehnuteľnosti. Vo vzťahu k námietkam k výške trov exekúcie uvádzame, že tieto sú v súlade s exekučným poriadkom a nie je teda dôvod ich znižovať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má oprávnený za to, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinná nepreukázala existenciu žiadneho z dôvodov na zastavenie exekúcie. V zmysle uvedeného oprávnený žiada konajúci súd, aby návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol v celom rozsahu. Oprávnený si zároveň uplatňuje trovy právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby spolu vo výške 35,94 Eur (vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie = á 17,43 Eur + 12,52 Eur režijný paušál + 20% DPH = 5,99 Eur).

10. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne nebol splnený. Exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia dôvodu pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť (I. ÚS 456/2011).

11. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnenne. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávnych aj procesnoprávnych skutočností.

12. Exekučný súd teda v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase začatia exekučného konania, t.j. v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietat' skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mal namietat' v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Pokiaľ povinný nesúhlasil s vydaným rozhodnutím a považovala nárok oprávneného za nedôvodný, mal možnosť v zmysle poučenia podať proti nemu v stanovenej lehote odvolanie, kde by v rámci dokazovania mohol uplatniť všetky svoje námietky a výhrady k exekučnému titulu.

13. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, prípadne ho akokoľvek vecne preskúmať.

14. Súd ma za preukázané, že povinnému bolo dňa 05.04.2019 doručené Upovedomenie o začatí exekúcie č. 431EX 92/19. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený až dňa 07.12.2023. V tejto súvislosti súd zároveň konštatuje, že povinný podal Návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty podľa ust. §61k ods.2 Exekučného poriadku, ktorá povinnému márne uplynula dňa 20.04.2019 (t.j. pätnásty deň odo dňa 05.04.2019). Z uvedeného dôvodu keďže Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí zákonom stanovenej 15- dňovej lehoty tak, konajúci súd neprihliadal a nerozhodoval o podanom Návrhu na zastavenie exekúcie.

15. Na margo vyššie uvedeného exekučný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinným je od začiatku potrebné považovať za nespotebitel'ský vzťah. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že konanie vedené pred rozhodcovským súdom pred

ustanoveným rozhodcom JUDr. Vojtekom LL.M., v konaní sp. zn. R 90/2018 nebolo spotrebiteľským sporom. Už zo samotného označenia povinného z exekučného titulu zo dňa 14.01.2019 ako - A. A., Petrareality, IČO.: 48 076 236 so sídlom Tehelná 506/41, 958 01 Partizánske je zrejmé, že nejde o fyzickú osobu spotrebiteľa ale o fyzickú osobu ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia udeleného živnostenským úradom. Jedná sa teda o formu podnikania fyzickej osoby a z uvedeného dôvodu nemôžeme v danom konaní hovoriť o povinnom ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi v zmysle ust. § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, (ďalej len „OZ“). V danom prípade ide o vzťah dvoch rovnocenných subjektov, oprávneného ako dodávateľa - osoby, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a povinného ako fyzickej osoby - podnikateľa, ktorý podniká na základe živnostenského oprávnenia udeleného živnostenským úradom. Preto na daný vzťah boli v rozhodcovskom konaní správne aplikované ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, (ďalej len „Obz“) o podnikaní. Keďže v danom prípade nejde o spotrebiteľské konanie, nakoľko na oboch stranách zmluvného vzťahu vystupovali fyzické osoby - nepodnikatelia, súd nemôže preskúmať exekučný titul v zmysle § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku ani prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky.

16. Vo vzťahu k námietkam povinného, že exekučný titul zo dňa 14.01.2019 je nulitným exekučným titulom, neplatným, rozhodcovský súd nemal právomoc konať a rozhodovať na základe neplatne uzatvorenej rozhodcovskej doložky, exekučný súd zdôrazňuje, že dané rozhodcovské konanie vo veci sp.zn. R 90/2018 pred rozhodcovským súdom pred ustanoveným rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom nebolo spotrebiteľským sporom. V tejto súvislosti exekučný súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci II. ÚS 300/2018 zo dňa 05.09.2018 platí, že od 1. januára 2015 exekučný súd nie je oprávnený posudzovať existenciu rozhodcovskej zmluvy v nesporebiteľských rozhodcovských konaniach podľa zákona o rozhodcovskom konaní. Je rozhodcovským rozsudkom v plnej miere viazaný a nemôže vyhlásiť exekúciu za neprípustnú z dôvodu posudzovania rozhodcovskej zmluvy. Z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci II. ÚS 300/2018 zo dňa 05.09.2018 exekučný súd cituje, že „pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy (§ 21 ods. 2) a aby sa žalobou podanou na príslušnom súde domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. V týchto ustanoveniach sa totiž premieta klasická rímska právna zásada (princíp) „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“, alebo „zákony sú písané pre bdelych“). Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v rozhodcovskom konaní, pretože inak by tieto ustanovenia strácali svoj zmysel - boli by nadbytočné (uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 6 ECdo 7/2013 z 26. júna 2013). Pri aplikácii uvedených všeobecných zásad na daný prípad ústavný súd považuje za potrebné predovšetkým konštatovať, že exekúcia vedená sťažovateľkou proti povinnému sa týka peňažného nároku, ktorý nemá spotrebiteľský charakter a opiera sa o exekučný titul, ktorým je právoplatný rozhodcovský rozsudok vydaný v nesporebiteľskom rozhodcovskom konaní. Nie sú nijaké pochybnosti o tom, že žalovaný sa v rámci rozhodcovského konania v podstate nijako nebránil, existenciu a platnosť rozhodcovskej zmluvy, ale ani právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť nenamietal a nevyužil ani možnosť žaloby na príslušnom súde, ktorou by sa mohol domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku.“

17. Exekučný súd zároveň si dovoľuje pre úplnosť poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, v ktorého odôvodnení sa, okrem iného, uvádza: „V zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, exekučný súd je ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. V súvislosti s otázkou, či v exekučnom konaní zákon o rozhodcovskom konaní vylučuje skúmanie (nedostatku) právomoci rozhodcovského súdu rozhodnúť spor, je potrebné rozlišovať, či rozhodcovské konanie sa týka sporu zo spotrebiteľského právneho vzťahu alebo z iného právneho vzťahu. Pokiaľ sa rozhodcovské konanie týka sporu z iného než spotrebiteľského právneho vzťahu, ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré umožňujú účastníkovi tohto konania, aby namietal nedostatok právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej

zmluvy a aby žalobou podanou na príslušnom súde sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku pre neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vylučujú skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.“

18. Exekučným titulom v posudzovanej veci je - Rozhodcovský rozsudok č. R 90/2018 zo dňa 14.01.2019, vydaný rozhodcom JUDr. Milan Vojtek, LL.M., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, pričom exekučný titul zo dňa 04.06.2019 nadobudol právoplatnosť dňa 19.01.2019 a vykonateľnosť dňa 23.01.2019. Uvedené rozhodnutie je teda spôsobilým exekučným titulom na vykonanie exekúcie. Súd má tým za preukázané, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 11.02.2019 na základe exekučného titulu zo dňa 14.01.2019 dôvodne.

19. Podľa ust. § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

20. Podľa ust. § 197 ods.1,2 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

21. Podľa ust. § 6 Vyhlášky č. 68/2017 Z.z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. marca 2017, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „Vyhláška č. 68/2017 Z.z.“), základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.

22. Podľa ust. § 7 ods.1, ods.2 Vyhlášky č. 68/2017, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie.

23. Podľa ust. § 21 ods.1, Vyhlášky č. 68/2017, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

24. Podľa ust. § 22 ods.1,2 Vyhlášky č. 68/2017, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

25. Povinný v podanom návrhu namietal aj výšku a opodstatnenosť trov exekúcie vyčíslenú v upovedomení o začatí exekúcie. Súd v tomto smere poukazuje na rozsiahlu novelu zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Vyhlášky“), ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.04.2017. Nová právna úprava v danom prípade neumožňuje povinnému vzniesť u exekútora námietky proti trovám exekúcie uvedeným v upovedomení o začatí exekúcie. Súd aj napriek uvedenému preskúmal výšku trov exekúcie vyčíslenú v upovedomení o začatí exekúcie a dospel k záveru, že tieto boli vyčíslené v súlade so zákonom. Z upovedomenia o začatí exekúcie, je zrejmé, že súdny exekútor pri ich vyčíslení vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Vyhlášky“), ktorá nadobudla účinnosť dňa 01.04.2017. Podľa § 7 ods. 1 a 2 Vyhlášky, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, t.j. zo sumy (pohľadávky a jej príslušenstva vo výške 1926,93 EUR) $1926,93 \text{ EUR} = 385,50 \text{ EUR}$. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie t.j. zo sumy 1926,93

EUR = 193 EUR. Pričom základom na jej určenie je výška vymoženého plnenia (ustanovenie § 6 Vyhlášky). Popri odmene patrí súdnemu exekútorovi za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov ako aj náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania (ustanovenie § 21 Vyhlášky). Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 EUR a v prípade splnenia vymáhaného nároku do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %, zo sumy 60 EUR t.j. 30 EUR Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty. Súdny exekútor teda trovy exekúcie vyčíslil správne.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to, že povinný vo svojom neskôr podanom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránili jeho vymáhateľnosti a vzhľadom na koncentračnú zásadu uvedenú v ust. § 61k ods.3 Exekučného poriadku tak, exekučný súd Návrh na zastavenie exekúcie povinného zamietol ako nedôvodný tak, ako je uvedené vo výroku daného rozhodnutia.

27. Podľa § 199 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

29. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby, ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

31. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie si uplatnil nárok na náhradu trov konania spočívajúcej vo vyhotovení a podaní vyjadrenia k námietkam povinného. Exekučný súd v zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie). Vychádzajúc z tarifnej hodnoty výšky vymáhaného peňažného plnenia v sume 501,60- EUR, odmena za úkon právnej služby predstavuje 35,94 EUR. Trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie za jeden polovičný úkony právnej služby (17,43 EUR), po pripočítaní režijného paušálu za rok 2023 (12,52 EUR) tak predstavujú celkovo sumu 29,95 EUR. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.